

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(Mên bài nhờ nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

Số 65

10 TỈ

TUẦN LỄ TỪ 12-6
ĐẾN 19-6-1969

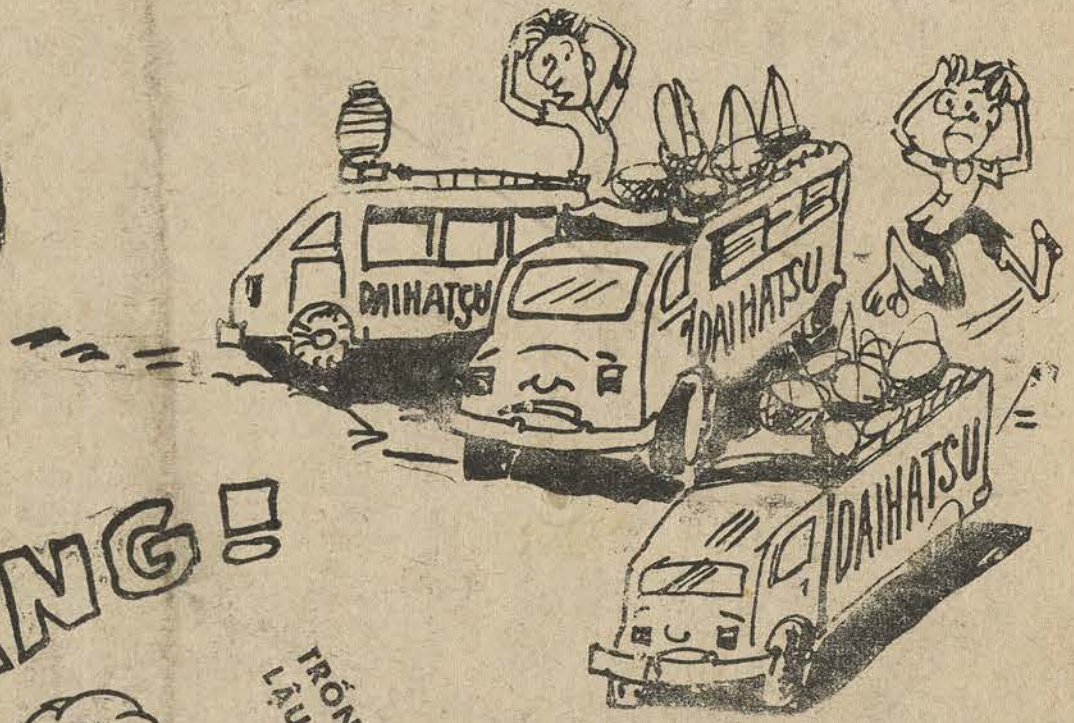
CHỦ TIỆM : MINH VỒ

ĐẦU BẾP : THƯƠNG SINH

CỬA TIỆM 54 VỒ TÁNH ỚNG NÓI 24.901

Wason #65
DS 531 Jun 12, 69
C74++

BỘ PHÁO KỊCH VẠI QUA?
TRỐN THUÊ BẠC TỶ LÃ
CON NHE RĂNG GẤP!

TRỐN SÀU
LẬU THUÊ

HÌM

LIBRARY
HONOLULU
UNIVERSITY
CONNELL
696 1969

Vững lập trường

Bài của THẬP THÀNH
(Tiến sĩ Chuồng Chó)

Cả nước trông chờ một người về từ Midway. Trước khi đi, toàn dân pháp phòng, lo ngại. Thượng bịch Hạ hắc khuyến cáo và tuyên ngôn lu bà đề hậu thuẫn cố hữu, người đi can đảm chiến đấu một mình nếu đồng minh cố

tình bỏ rơi. Một vị dân biểu đã sốt sắn nhân nhủ. « Nếu đi mà lòng lập trường thì đừng về nữa ». Nhưng người đi đã về, tổng thống Nguyễn văn Thiệu sang Midway phó hội với tổng thống Nixon đã về. Về với kỳ vọng của những người cương quyết hậu thuẫn ông, về với một lập trường cố hữu được đánh bóng sáng rực bằng lòng can đảm và ý chống Cộng Sản đến chiều.

Trên màn ảnh vô tuyến truyền hình đêm 9-6-69, tổng thống Nguyễn văn Thiệu, một

lần nữa, minh định lập trường vững như xi măng cốt sắt. Là : Không phân biệt toàn dân, toàn quân, sẽ chiến đấu với Cộng Sản để chiến thắng. Khuôn mặt vị lãnh tụ danh lại khi ông hẳn học không chấp nhận bất cứ một thứ chánh phủ liên hiệp hay hòa giải nào. Bởi vì, những thứ đó chỉ là bữa ngãi, chỉ là cạm bẫy của Cộng Sản.

Tổng thống đoạn kết sẽ có những biện pháp xứng đáng cho những anh trí thức và cả những anh vô lại trong

hành pháp và lập pháp : i uông cái trò cổ võ cho những chính phủ hòa giải, hay liên hiệp dù bọn vô lại nguy trang quốc gia.

Những đám mây chỉ cầ, nghị ngờ đã tan biến nhường chỗ cho phần khời. Tổng Thống đã đập tan bức tường chủ bại của những thắng vụng về đòi kiến tạo lâu đài hòa bình trên cát. Rồi đây, những lưỡi dao nhọn đâm sau lưng những người chiến đấu diệt Cộng bảo vệ quê hương tự do sẽ bị tước bỏ.

Và những đũa ăn cháo dái bát phải được đèn tội thích đáng. Nhóm Con Ong nhiệt liệt ủng hộ lập trường của Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu. Ted Kennedy đã hỗ to, Cả miền Nam tự do chống Cộng chứ không phải chỉ có vài người ở dinh Độc Lập như chú ấy đã phát thối. Vì với lập trường chống Cộng đến chiều của Tổng Thống Thiệu, toàn dân đã đứng sau ông.

Xin ơn trên phù hộ Tổng Thống mãi mãi can đảm để lãnh đạo đất nước khốn khó này.

VỀ MỘT KIẾN NGHỊ ĐÒI NGỪNG BẮN CỦA HAI MƯƠI BA NHÂN VẬT TỰ XUNG LÀ TRÍ THỨC GIAO CHỈ

Sau khi chú Ted Kennedy nhục mạ dân tộc Giao chỉ bằng những lời xác xược, chó má và trịch thượng, Tướng rằng miền Nam chỉ có một mình tổng Thống Nguyễn văn Thiệu chống Cộng Sản nên chú Ted bảo đề mặc Tổng Thống Thiệu chống Cộng một mình. Nhiều người Giao chỉ đã phản ứng quyết liệt với những lời tuyên bố hời hám của em trai « anh hùng tân biên cương » John Kennedy. Báo chí hết lời ca ngợi và dành cho phản ứng ể Ôn, kịp thời của dân biểu Trần Quý Phong rêntrang nhất, ba cột, sáu cột, chưa a kê bình luận, phiếm luận. Dân biểu Trần Quý Phong được coi như người đã tát tai Ted Kennedy, kích Nixon, đá Liên Tôn meo và đòi bắn bỏ lũ phân quốc tức là 23 ông kiến nghị ngưng bắn :

Sau đề nghị 8 điểm của Tổng Thống Nixon, đề nghị mà, nếu chúng ta chấp thuận thì phải sửa đổi Hiến Pháp Cựu Sùng, nghĩa là « ô kê Salem » liên hiệp mí Cộng Sản. Nghĩa là gà vui về sống chung với cáo. (Thượng tọa Thích Tâm Châu quả quyết « Gà không thể ở với cáo »). Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu dứt khoát lập trường : Không liên hiệp, trung lập với Cộng Sản dù bị Mỹ áp lực. Tổng Thống cho quốc dân biết nếu Mỹ chán chống Cộng, Giao Chỉ sẽ chống Cộng một mình. Những lời tuyên bố của Tổng Thống Thiệu tại Hán Thành, Đài Bắc trong chuyến công du vừa qua đã đúc xi măng cốt sắt vào lập trường chống Cộng của Tổng Thống. Điều đó, chủ quan mà nói, đáng sau Tổng Thống Thiệu, bảy giờ, toàn dân nhất trí đoàn kết. Điều đó còn nói với Ted Kennedy và bọn chủ bại ấu trí Mỹ rằng Tổng Thống Thiệu không sợ bị rơi vào cái thế chống Cộng một mình.

Sau những sự sôi ở lưỡng viện quốc hội về chuyến bay qua Midway sắp tới của Tổng Thống Thiệu, những sự sôi có tình đánh bóng lập trường của Tổng Thống đề Tổng Thống mạnh mẽ nói chuyện với Tổng Thống Nixon và đồng minh Mỹ, và sau chót, sau bài diễn văn của Tổng Thống Nixon ở Colorado Springs nhằm bắt cam hợng bọn đã điều trong chính giới Mỹ, rất có lợi cho Giao Chỉ thì Saigon bỗng « xọc ti líp » 23 tháng thời mồm dơ dáy thành lập một lực lượng các kẻ và thò tay bần ký vào tấm giấy chửi đứ mà chúng gọi là kiến nghị yêu cầu ngưng bắn. Cố vấn của bọn này là tờ sư hít tờ phe Nam Đình Nguyễn Kỳ Nam. Đã cái anh thổ tả khí giới Phạm Thế Trúc, lợi dụng quyền bất khả xâm phạm, vung vít ngôn ngữ làm lợi cho Cộng Sản tại Tokyo, gờ lại sản sinh ra lũ vô lại, đâm lên, sau lưng các chiến sĩ đang diệt Cộng ở chiến trường, đâm lên sau lưng dân tộc, lũ vô lại mà dân biểu Trần quý Phong kết án phân quốc và đòi bắn bỏ.

Chúng ta, nhất là chính quyền đang chống Cộng quyết liệt hôm nay, có thể làm ngo đề lũ vô lại đón gió, chà đạp lên xương máu của nhân dân ta không ? Con Ong chờ đợi một phản ứng thích đáng, kịp thời của tổng thống và thủ tướng. Nên nhớ rằng ngay cả thượng tọa Thích Thiện Minh cũng còn bị lên án khổ sai ! Chúng ta đánh nhau với kẻ thù Cộng Sản và chiêu hồi chúng. Nhưng với lũ vô lại phân bội dân tộc, đâm lên tổ quốc, không thể khoan dung. Hãy vất chúng vào chường cạp số thú cho cạp xác chúng. Đó là hình phạt dành cho bọn phân bội dân tộc.

1.— Một đồng nghiệp nhật báo dán ý một anh kép hát cải lương liền tiếp mười số báo, mỗi số 2, 3 bài và bài nòng cốt a cột trùm trên chữ măng sét báo. Về ngôn ngữ đánh đăm, nhiều cụ đạo đức trong chánh quyền thường bị mũi chẻ Con Ong là bựa và nay Con Ong đã bị mất tiếng bựa và bần. Đồng nghiệp nhật báo nọ viết...siêu đều cang. Giữa cái chuyện anh kép hát cải lương bị bôi bần và đồng nghiệp nhật báo viết bựa, Con Ong xin đứng ngoài. Sẽ đứng ngoài mãi mãi nếu đồng nghiệp không chú những đồng nghiệp khác đã đăng bài thanh minh của anh kép hát cải lương với hàng chữ « Bài Cây Đứng » tức là « Puy pờ li xi tè rề ác si on nen ». Đồng nghiệp có báo trong tay, bài báo tố giác có điếm sai lầm, người ta thấy oan ức, người ta không thể trả lời trên báo của đồng nghiệp thì phải xuất tiền túi nhờ báo khác đăng như một thân chủ quảng cáo.

Tại sao đồng nghiệp lại sử dụng ngôn ngữ « báo phật » thế ? Con Ong không bằng lòng thái độ này. Nhưng không dám chửi nhau vì sợ ông Tư Trời Biển gọi ruồi lái béo đi cư ra mà phang thì tũn lắm, Do Thái lắm.

2.— Bà dân biểu (không được phép gọi là nghị cái hay nhi đồng cái nữa) Trần Thị Hoa tự Phần ức lòng vì xin tiền cụ chủ tịch Bửu Hiệp Nguyễn Bá Lương trước mà lại được sau ông dân biểu Mã Xát và còn bị ông Mã Xát không mua giùm vé máy bay, nên bà Hoa (vợ ba tướng Ba Cụt) mới nổi sùng, thảo hịch lên án ông Mã Xát « chơi lên ». Ông Mã Xát cũng thảo hịch đáp lễ hồi « chơi lên đầu hờ ». Bà Hoa, tuy phụ quân đã ra người thiên cò, nhưng vẫn có tác phong... tướng bà, đứng trước thềm Hạ Viện, xấn ống quần rộng hài tội ông Mã Xát : « Nay Mã Xát, về hỏi vợ anh xem Hồ ra sao mà báo tao Hồ » ! Hôm sau, bà Hoa xách guốc đập ông Mã Xát. Sinh hoạt Hạ Viện nó như vậy đó. Vậy mà hệ đã kịch nặng nề, các cụ đạo đức trong chính quyền vội phán là sống sượng và làm hại thể thống quốc gia ! Xin đối lập mí đầu gối cho yên

Những chuyện vui buồn tuần qua chỉ đáng đối lập với đầu gối

Giữa cái bầu không khí càng ngày càng đốn mạt, đê tiện, cu ly, ma cà bông, ma cà cúi thì chàng hiền thàng dưới trời khôn nạn nào cao hứng phọt ra hai tiếng chơi lên. Lập tức dưới trời cái Hoa Râm Bụt mặt mũi đang nghệt ra một sự ngu dốt, dằn dòn-đò bưng bưng. Hoa Râm Bụt nòi dóa :

— Bà nhớ ra rồi, bà nhớ ra rồi.

Cả làng nhao nhao :

— Chú mù nhớ ra ký rì. Có phải một đêm trong rừng vắng không ?

Hoa Râm Bụt xùi bọt mếp :

Thằng Mã Xín đâu ?

Đền Sáng bỏ nhỏ :

— Chết vợ thằng Mã Xín rồi, chắc thằng Mã Xín đánh thuốc mê con mẹ Hoa Râm Bụt, chơi xong lại còn nhỏ vài sợi lông nách về làm kỷ niệm đày mà.

Đền Sáng nháy mắt hét bự :

Nó...hiếp dâm mù, há ?

Hoa Râm Bụt gật đầu :

— Nó...chơi lên tôi. Nó là thằng tôi.

Đền Sáng cười ha hả :

— Biết mà, thằng Mã Xín đánh thuốc mê mù rồi làm ầu một quả.

Mã Xín với ca cải lương thanh minh thanh nga :

— Tôi chơi...chị bao giờ ? Tôi đâu có chơi lên chị. Có chơi thì tôi chơi công khai.

Mã Xín bèn kể khúc nhôi. Đàng thì là Mã Xín có hứa xin tiền chủ tịch Ma Cao đi ăn thịt bò viên sẽ rừ Hoa Râm Bụt đi theo ăn có. Trong khi đó Hoa Râm Bụt cũng nạo bím chỉ sĩ Ma Cao, chủ tịch Hội Đười Ươi. Nhưng Hoa Râm Bụt nạo trước mà được sau, lại được có một chọac. Mã Xín nạo sau được trước, được những hai chọac. Mã Xín thấy rằng sinh hoạt leo thang vun vút, không thể rừ Hoa Râm Bụt đi ăn mà chỉ mời Cương Ngựa thối, Hoa Râm Bụt tướng Mã Xín rừ Nhị Kiều, nòi ghen, kết tội Mã Xín chơi lên.

Nghe Mã Xín trình bày trắng đen, Hoa Râm Bụt vén quần quát tháo :

— Đồ nói láo, đồ tôi. Mày đã chơi lên tao.

Trạng Nguyên, sau chnyển đi Tokyo với Ma Cao, được Ma Cao dạy bảo rất nhiều ca dao đếu, vội đem bài của thầy ra áp dụng :

— Nó có đi qua phố Rồn của chị không ?

Hoa Râm Bụt ngờ ngạc :

— Phố Rồn nào ? Tôi làm gì có phố Rồn !

Trạng Nguyên dờ giọng thầy cả i mà cái phước thiện cho Mã Xín :

— Vậy thì nó không thể vào chợ Mu được.

Mã Xín không qua phố Rồn, không vào chợ Mu nó, nhất định, không chơi lên chị nòi dóa.

Dân Báo Phạng nói :

— Hay nó qua ngã phố Háng ? Có hai ngã đường vàa chợ Mu lận.

Cả làng cười hó hó. Riêng Hoa Râm Bụt thì lạc vào...tiểu lâm trận. Mới hỏi :

— Các anh nói phố Rồn, phố Háng, chợ Mu nào đó ? Có về mất dầy, ngã ba Chuồng Chó quá.

Trạng Nguyên nói :

Đây là văn chương bình dân, nền tảng của bốn ngàn năm văn hiến của Giáo Chỉ ta. Gọi là ca dao nặng khuyhnh bướng tiểu lâm. Nguyên văn nó như vậy :

« Ông sư chống gậy lù đù

Hỏi thăm bà phước chợ Mu nơi nào ?

Phước rằng ngõ ngằn làm sao

Đi qua phố Rồn thì vào chợ Mu

Sư cười tôi chỉ là sư

Nghe đồn ở cái chợ Mu có đào (trái đào đỏ)

Lạc đường phố Rồn thì sao

Phước khuyên phố Háng cũng vào chợ Mu ».

Trạng Nguyên diễn giảng tiếp :

— Văn chương vốn là sêm ký. Hóa cho nên bây giờ mới ứng nghiệm. Ta đã thấy sư Hộ Lý vào được chợ Mu và các phước bên Âu Châu bỏ Chúa mà đi lấy Cha !

Hoa Râm Bụt nhảm nhảm .

Không, thằng Mã Xín không thể vào chợ Mu tôi được. Nó chơi lên tôi.

Nói lại cho rõ

Số báo trước, ở mục Cà Kê Đe Ngỗng, tác giả Đe Húc Càn đã vi vút một đường về một bà đi xe EA 4773 Beaulieu. Xin nói lại cho rõ là bạn Đe Húc Càn đã ghi sai số xe. Con đường đậu xe cũng ghi sai lườn. Đó không phải là con đường Nguyễn An Ninh, Long trọng xin lỗi cùng chủ nhân chiếc xe Beaulieu EA 4773.

RẢI ĐỘC

PHONG SỰ SỐNG SỰNG CỦA PHÒNG TÍCH

Kính Căn vốn khoái thơ Hồ Xuân Hương, vội nói :

— Đề tôi xem tay nó. Nếu tay nó có nhựa mít là nó... không quân tử, nó chưa chơi chị vì nó không chịu đóng cọc. Hồ Xuân Hương «Viết» rằng :

« Thân em như quả mít trên cây
Đa nó sù sù mít nó dầy

Quân tử có thương thì đóng cọc
Xin đừng mân mó nhựa ra tay»

Hoa Râm Bụt câu sườn heo nướng :

— Tôi đêch phải là quả mít. Tôi đêch đề nó mân mó. Nó chơi lên tôi !

Vi Rồng nhả nhỏ :

— Chơi thì phải có dấu vết kỷ niệm chứ ?

Hoa Râm Bụt xia xối vào mặt Mã Xín :

— Mày đã chơi lên bà.

Mã Xín nòi giận :

— Mày già đờ cóc xi cóc đế, ai thêm chơi. Mà tao chơi mày bao giờ, Hờ, Hờ, Hờ, Hờ, Hờ ?

Hoa Râm Bụt bầm tím ngu dốt, một chữ ký chưa ký thảo, bèn nghĩ lảo mà chửi Mã Xín rất hàng cá chợ Cầu Muối :

— Này thằng tầu lai Mã Xín kia, mày về mày hỏi cái con mẹ mày xem con mẹ mày Hờ ra sao mà mày dám bảo bà Hờ !

Nói xong, liền tụt guốc cao gót cầm tay, xông đến chỗ Mã Xín mà đập lia lịa. Hội Đười Uơi tự nhiên, được coi văn nghệ tạp lục của Tùng Lâm. Chủ tịch Ma Cao mặc kệ bỏ đười uơi giờ trò nhảm nhí. Cụ thân nhiên ngủ sau khi đã kê hàng chục cái tủ đứng vào mồm thàng Trần Pi Giông. Đèn Sáng khuyến khích Hoa Râm Bụt :

— Hêm nay chị kéo cờ đỏ sao vàng hay cờ gì ?

Hoa Râm Bụt đáp :

— Cuối tháng mà, tôi kéo cờ búa liềm Cộng Sản, đồ rục máu cầm thù, máu của tội lỗi.

Cả làng thức dục :

— Vậy cho nó ăn quýt trâu đi !

Mã Xín sợ quá, chạy biến ra khỏi trụ sở hội Đười Uơi. Hoa Râm Bụt nằm lăn ra ăn vạ :

— Ối giờ đất ơi, đất tở quốc ơi, thằng Mã Xín nó chơi lên tôi.

Mụ năm ăn vạ như những nhân vật «Năm Vạ» của nhà văn Bùi Hiền. Sự năm vạ này quyết liệt, dữ dội và tàn nhẫn vô cùng.

Trạng Nguyên an ủi :

— Chúng tôi sẽ đưa nó lên Hội Cao Nhất, nếu chị thỏa thuận cho chúng tôi xem nó chơi lên chị ở cái chỗ nào.

Hội Đười Uơi vừa cười bẽ bụng về màn văn nghệ tạp lục do Hoa Râm Bụt độc diễn thì A Hénh xách cặp túi bước vô. Vi Rồng chửi phũ đầu :

— Mẹ anh A Hénh, anh cứ bỏ hợp hoại hủy. Mấy hôm nay anh đi đâu ?

A Hénh tháo cặp kính trắng :

— Đi chạy. Chúng nó bôi bẩn tôi. Chúng nó bảo vợ tôi đầu trâu công tác của nhà nước. Đấy, Bộ Kinh Tế của Tây Độc Âu Dương Phong đã thanh minh rồi mà... Vi Rồng nói :

Nhưng Ban Bài Trừ Tham Nhũng của Hắc Hạ do Phúc Ngáp làm xếp sòng bảo vụ này còn nhiều ần ý. A Hénh lau mồ hôi trán :

— Chúng nó xúm nhau lại eohi tui' Tôi là người trong sạch nhất nước. Oan ơi ông địa !

Vi Rồng cười hénh hénh :

— Mày mà trong sạch thì nước này còn ai bẩn nữa. Nếu mày sạch sẽ, Phúc Ngáp sẽ chợ giải tán ngay cái ban bài trừ tham nhũng rồi.

A Hénh la lối :

— Chí sĩ Ma Cao đâu ?

Ma Cao dang thiu thiu ngủ— vụt thức :

— Nhỏ con, mày lấy tóc ngoáy mũi tao đấy hả ?

A Hénh lay lục :

— Chí sĩ cứu tôi làm phúc. Chí sĩ viết báo bênh vực tôi đi. Tôi sẽ giúp xi măng cốt sắt để chí sĩ xây nhà. Ma Cao gãi nách xoàn xoạt :

— Cả lò nhà mày. Mày xi măng cốt sắt bỏ b u đi ỷ. Mày chịu chi cho ai mà đòi chi ? Ngay cái thằng Di Tinh, ký giả hạng nặng, với mày như bóng với hình mà mày còn, đêch chi, mày đòi chi cho tao là đưa cả đòi viết báo chỉ để chửi mày và những thằng như mày.

A Hénh chớp mắt :

— Lần này em chi. Em lạy anh vạn lạy.

Ma Cao đóng dặc :

— Ông đêch chề tiền đêu. Khi chó không chề « ca ca », người kh ông chề tiền. Ông bênh mày thì ông phải có lợi... Nhưng nhận lợi lộc đê cả nước chửi ông ư ?

A Hénh tả oán :

— Em oan thật tình. Em oan quá !

Ma Cao xả láng :

— Đồng ý, lần này mày có thể oan ức, nhưng những cuộc làm ăn của mày từ trước tới nay mất vệ sinh quá thê.

A Hénh ngậm ngùi :

— Ông không bênh tôi thì tôi đi đong rồi.

(Kỳ sau tiếp)

Huyền sử một hòn đảo mang tên

MIDWAY

Ngày xưa ngày xưa, chẳng ai thêm chú ý đến cái đảo này, một hòn đảo quanh hu, tro trôi giữa biển Thái Bình bao la như Lòng Mẹ của y-Vân.

Đùng một phát, các ông A na ta phang các sự yan kee, rồi lần lượt chiếm hết các đảo xa đảo gần. Các sự yankee bị choáng váng mắt cả năm trời mới tỉnh người, và qua năm 1942 mới bắt đầu quang lại các ông Ana ta.

Hòn đảo mang tên Midway được các sự yankee chọn làm mục tiêu phân công đầu tiên. Hai bên choán nhau khốc liệt' máy bay trên trời rụng như sung, tàu chiến dưới biển bốc cháy như xi-la-ma, còn người ta trên đảo ôi thối chết thành mả mố !

Tuy nhiên, đảo Midway đã trở về tay các sự yankee, và kể từ lúc này các ông Ana ta bắt đầu lừng bại. Bởi vì các sự yankee có được dịp may tức là cái bàn đập toả sang các hòn đảo phía trước, rồi cứ thế tiến tới, tiến tới mãi cho đến Okina Wa, và cuối cùng là 2 trái bom nguyên tử kế thức chiến tranh!

Nhưng tại sao lại gọi hòn đảo đó là Midway? Midway chỉ có nghĩa là nửa đường, một cái tên hoàn toàn Mèo chứ không phải là của thổ dân nào trên Thái bình Dương. Nhưng tại sao lại nửa đường?

Chắc hẳn đây là nửa đường tính từ xứ các ông Yankee đến xứ các ông Anata. Sau chiến tranh, cái tên Midway ấy tà tà rơi vào quên lãng...

24 năm sau... đùng một phát, cả thế giới lại xôn xao vì Midway. Bởi vì Midway bỗng dưng được Nixon éo le chọn nó làm địa điểm gặp gỡ T.T Thiệu để bàn chuyện chiến tranh hòa bình, chuyện bãi biển nương dâu !

Tại sao lại Midway, mà không là Honolulu, là Guam như mấy lần trước? Thoạt đầu, các ông ở Oai Hao (White House) bảo : có gì đâu, chỉ vì nó có cái tên là nửa đường, nó ở đúng nửa đường. Thì ra người ta muốn hai cụ Tổng cùng phải vất vả ngang nhau, cho nó thật là bình đẳng, Cộng Sản hết đường xuyên tạc nhé !

Nhưng nếu do lấy ra thì từ bên kia bờ Thái Bình Dương tới đó, cụ T.T Nixon phải bay hơn 5.000 dặm, còn từ bên này tới, cụ T.T Thiệu chỉ phải bay đầu có hơn 4.800 dặm. Như vậy là cụ T.T Thiệu lời rồi, chưa chi cụ T.T Nixon đã phải nhượng bộ bước xa hơn một chút. Dù sao, chín bỏ làm mười, Midway vẫn cứ là nửa đường được rồi !

Thế rồi, hôm mới đây, ông «LE» lại hé thêm một tí xiu nữa. Về Midway. Ông bảo sẽ dĩ chọn Midway vì tại địa điểm lịch sử này chiến tr anh Thái Bình Dương chuyển hướng thuận lợi cho Mỹ. Ông còn tỏ ý mong ước ần này cũng vậy !

O hay, cái ông «LE» này mới là lằng xet. tán phét cái kiểu của ông thì đúng là le le vịt trời rồi còn gì ! Ai đời lại đi so sánh lần này với lần trước: lần trước tại midWay là các ông phang nhau với các ông Anata, còn lần này các ông « thương đình Midway » với VNCH chúng tôi để thống nhất quan điểm ỳnh cộng, chứ bộ ông cho là TT Thiệu sang đó để « đấu » với TT Nixon sao? Hay là chính ông có ý, nghĩ này và ông hi vọng TT Thiệu chúng tôi sẽ nhượng bộ. bên ông mới chắc mẫm là chọn midWay để chiến tranh chuyển hướ ng thuận lợi cho Mỹ

Hừ ! hèn chi cách đây ít lâu, có một ông họa sĩ Mít trên một tờ báo mít nọ đã hí họa hội nghị midWay với 2 ông trong đó có 1 ông ngồi câu cá trên hòn đảo mang tên «MIT UAY». Ông họa sĩ này, không ít thì nhiều, cũng đã ăn phải muỗng đĩa của ông ! E.

Nhưng liệu có chắc là «UAY» không đậy? Nếu «UAY» thì đã vậy, còn ngộ như «NÔNG» thì sao? Liệu có cần phải sửa lại tên hòn đảo trên bản đồ còn gọi nó bằng cái tên «MIDNO» chẳng? (xin nhớ rằng bài này viết trước khi hai cụ tổng gặp nhau nếu chưa biết kết quả hội nghị ra sao, nếu khi đọc tờ báo này mà quý vị biết rõ kết quả xin quý vị tự tiện giữ nguyên hạ, sửa đổi cái tên cũng cơm của hòn đảo lịch sử đó)

Riêng về cảm tưởng cá nhân cỡ Sức Voi nếu được quyền nói láo mà chơi trong vụ này, có lẽ.

Sức Voi đã đề nghị không nên xài cái hòn đảo mang tên «NỬA ĐƯỜNG». Vì dân Mít mình vốn hay kiêng cử

có kiêng có lành các cụ bảo thế, mà văn chương bình dân xứ Mít ta lại có một câu khá phổ biến: « Nửa đường đứt gánh tương tư ».

Ở bên Ba Lê, Gà Trần hoài Nam mặc dù là vô thần hiện đang cầu Trời khẩn Phật cho Việt Nam Cộng Hòa và Hoa Kỳ « ly dị ». Nếu ở nửa đường chẳng may ta lại đứt gánh tương tư thật thì hơi ôi cái « bệnh của những người yêu nhau » biết lấy thuốc nào chữa nỗi đây?

ÔNG NHÀ VẠN TÊN TUỔI NHỨT NƯỚC ?

Một tờ báo nọ, trong cái gọi là « chiến dịch đánh đấm hề Hùng Cường », có lẽ vì sợ bị cô đơn nên phải đi cầu cứu thêm các nhân vật ở các giới khác. Người đầu tiên đến cứu nguy là một « quan mui đỏ » và cũng là một « nhà văn tên tuổi nhứt hiện nay ».

Tên tuổi nhứt? Mẹ kiếp, đến những nhà văn Mai Thảo, Thanh tâm Tuyền, Bình nguyên Lộc, Sơn Nam v.v. cũng chưa bao giờ vô ngược xưng danh là « nhà văn tên tuổi nhứt », thế mà bây giờ có một ông « nhày dù » vô làm văn lại dám khoác lác tự cho mình là nhứt thiên hạ !

Nhứt ở cái khoản nào? Ở cái khoản nói phét không sợ bị đánh thuế chẳng? Mà đã thích nói, phét thì sao không trưng bà nó tên tuổi hẳn ra để thiên hạ coi xem mặt nhà văn nhứt nước ấy nó tròn méo ra sao ?

Nhưng khi xem kỹ cách ăn nói của anh chàng nhà văn ấy, thì qua là anh ta «Nhứt» thật. «Nhứt» ở cái chỗ anh ta dám mở miệng tuyên bố một câu khinh miệt cả nước: «Tất cả những ai ưa Hùng Cường chỉ là đồ đ...đ.»

Tổ cha máu anh Liên Tôn Mỹ hân thấy mẹ. Từ đứng tự lành này xo vào nhà người ta "điều tra", trong khi cứ nói như vẹt rằng tôn trọng quyền dân tộc tự quyết.

Mà đã tính chuyện điều tra rồi lại còn chối, hèn thấy bà Liên tôn gì mà nói dối như anh. Con Ong là báo đối lập nhân hiệu trình tòa, chỉ ưa khêu chính phủ. Nhưng đó là việc riêng của chúng tôi. Các anh ở ngoài nhay xô vào chuyện nội bộ của người ta đòi điều tra, rồi tuyên bố láo lếu như... bố con chó xồm, chúng tôi đêch chịu được. Nước chúng tôi đêch ra cái gì, nhưng kẻ cha chúng tôi, việc chó gì đến các anh mà chó mồm vào! Sao các anh không theo chân Fallaci

ra Hà Nội "điều tra" xem những tù binh mũi lõ của các anh được BV nó đối xử ra sao? Chúng đó các anh chưa thể đặt chân xuống BV để "điều tra" thì khuyên các anh cũng đừng "bốc thối cái miền Nam này. Cờ nhân có đây: «răm ai vừa mũi người ấy», chính quyền nước tôi thơm lắm, đêch cần đến các anh thọc gậy bánh xe.

Trước khi «cái gọi là» phái đoàn liên tôn rời VN, bọn họ đã gặp gỡ các dân biểu khối Độc lập Hạ Viện, và đặt ra 4 câu hỏi. Dân Biểu Trần quý Phong đã trả lời khá trôi chảy 4 câu hỏi này. Nhưng đó là lời trả lời của dân biểu:

Nếu mấy anh liên tôn đặt mấy câu hỏi đó với Con Ong, thì họ sẽ được trả lời bằng «ngôn ngữ» khác.

Sau đây, xin ghi lại từng câu hỏi của phái liên tôn, và kèm theo từng câu trả lời của Con Ong.

CÂU MỘT

HỎI: Chiến tranh VN mỗi năm gây tổn phí đến 24 triệu Mỹ kim, tại sao quý vị không nghĩ tới thay vì ném số tiền khổng lồ này vào chém giết, nên đem ra để kiến thiết xứ sở của quý vị có hơn không?

ĐÁP: Kính thưa quý vị liên tôn, Xin lỗi quý vị, quý vị ngu như con chó! Ai chả biết nên đem tiền của mà kiến thiết thay vì chém giết. Nhưng bọn Cộng Sản ngoan cố và đầy tham vọng, chúng chỉ muốn nuốt chửng chúng tôi, chúng đêch để yên cho chúng tôi kiến thiết, thì kiến thiết thế chó nào được. Bao nhiêu quảng đường, bao nhiêu chiếc cầu, hễ chúng tôi làm buổi sáng, thì đêm chúng tôi phá đi một ngôi trường Tiểu Học ở quận Thới Bình thuộc Tỉnh Cà mau, để làm đi làm lại ba lần, và cả 5 lần đều bị đốt phá, cuối cùng đành để con nít thất học vậy, kính thưa quý vị ngây thơ như con nít, trước khi có thể yên ổn kiến thiết, chúng tôi phải đánh bỏ cha những thằng phá hoại đi đã. Chúng nào hết phá hoại, chúng tôi mới có thể kiến thiết được. Nếu không có đứ phá hoại, thì chúng tôi đánh đấm làm đêch gì cho tồn xương máu và tiền bạc? Tiên sư quý vị, bây giờ quý vị đã mở mắt ra chưa?

Ngoài ra, quý vị bảo chiến tranh tốn phí mỗi năm 24 tỷ, nhưng thưa quý vị, nước Mỹ chơi cha của quý vị có đứ cho chúng tôi đánh đấm đêch đâu. Đó là giá của vô khí bom đạn mua của các xí nghiệp quý quốc. Vậy 24 tỷ đó của quý vị và lại chạy vào túi quý vị, chúng

Chủ nhiệm Ma Bùn

Chủ bút Ma Cỏ

Giám đốc chính trị Ma Cạo

CON ONG NÓI CHUYỆN VỚI MẤY ANH LIÊN TÔN CỤ LẦN TẬP CHUNG

tôi chỉ hưởng hạt rơi hạt rụng chứ ăn thua đêch gì. Nếu không còn chiến tranh, giới làm, mỗi năm quý vị thí cho "tệ nước" chừng ba bốn trăm triệu Mỹ kim là nhiều, chứ làm chó gì có 24 tỷ mà nói rằng đê mà kiến thiết. Trong số ba bốn trăm triệu đó lại gồm cả bột sữa và bắp cho heo ăn v.v... chứ đâu phải toàn tiền mặt để tôi có thể mua máy móc về phát triển kỹ nghệ, và còn thừa thì đóp hít. Nước quý vị kẹo thấy mẹ, mà quý vị cứ làm bộ ngây thơ tưởng bở.

CÂU HAI

HỎI: Chúng tôi nghĩ rằng VNCH có thể tu chính hiến pháp và chấp nhận để Cộng Sản tranh đấu dân chủ với quý vị được.

ĐÁP: Thưa quý vị, một lần nữa quý vị lại tỏ ra rất ngu. Trước hết, hiến pháp nào cũng có thể sửa đổi được hết. Vì hiến pháp cũng như cái áo của xã hội, mà xã hội lớn không ngừng, nên huấn pháp cần được sửa đổi để khỏi lỗi thời. Hiến Pháp VN hiện nay ban hành năm 1967, cũng ví như một cái áo may cho đứ 7 tuổi, nay đứ trẻ đó đã 9 tuổi, trong tương lai nó còn lớn nữa, nên khi thấy áo chật, thì phải sửa...

Nhưng sửa để Cộng Sản «tranh đấu dân chủ» thì đêch được. Bọn Cộng Sản không có dân chủ và không biết dân chủ là cái gì cả. Theo bọn chúng, dân chủ là thiếu số cai trị đa số, đa số phục tùng thiểu số mọi người phải theo lệnh của đảng, mọi hành vi ăn, ngủ, đi, đứng, suy nghĩ, đều do đảng xếp đặt, đến nỗi, theo Fallaci, ia và đại cũng phải theo đúng chỉ thị của đảng, mỗi khoản một nơi, Dân chủ của Cộng Sản là không bố, chém giết, kẻ nào không tuân phục sẽ bị tù đày, nếu cần thì thịt. Cho bọn Cộng Sản, đem cái dân chủ kiểu đó mà «tranh đấu dân chủ» với người Quốc Gia thì có khác gì mở cửa cho những con

chó sói vào sống «dân chủ» với dân cừu: dân chăn nuôi ở bên «quý quốc tập chung» có đứ nào ngu ngốc như vậy không? Tiên sư quý vị, sao quý vị ngu hế.

CÂU BA

HỎI: Chúng tôi lấy làm lạ, tại sao Cộng Sản có thể hoạt động tại Pháp tại Ý được, mà lại không thể hoạt động tại Việt Nam?

ĐÁP: Kính thưa quý vị, với câu hỏi này, quả thật quý

vị ngu hơn con bò! Xin hỏi lại quý vị, tại sao người VN ăn cơm và dùng đũa thành thạo, trong khi người Pháp người Ý ăn bánh mì và dùng "cùi đĩa phóng xết"? Nếu quý vị không biết thì hãy vênh lò tay ráy lên mà nghe rằng tại vì mỗi nước một khác, Đêch khác, Tây khác. Xin hỏi quý vị câu nữa: tại sao người VN có thể thắng Đức thắng Ý, đêch nhể thế chiến, mà đánh đấm mãi ở VN, vẫn chưa thắng được CS.

Không phải quý vị yếu, mà vì cái thắng Cộng Sản ở VN nó không giống kẻ thù của quý vị ở Tây Phương, ở Pháp, ở Ý thời Đệ Nhị thế chiến.

Vì quý vị ngu quá, nên lại xin hỏi quý vị một câu nữa: Tại sao dân da đen có thể sống

yên lành ở Pháp ở Ý, trong khi không thể sống hòa thuận với dân da trắng ở ngay nước của quý vị. Quý vị có gần 200 năm lịch sử, thì năm chó nào cũng có mấy cuộc chém giết vì kỳ thị màu da. Tại sao? Tạo sao? Quý vị thử sờ lên gáy quý vị xem?

Vậy thì thắng Cộng Sản nó có thể hoạt động ở Pháp ở Ý mà không thể hoạt động ở VN Cũng như mấy câu «cột là chấy» có thể cạy tay đâm trắng phau thơm phức đi dạo phố Paris, nhưng nếu làm như vậy ở Washington, ở Chicago hay Los Angeles, thì sẽ bị đánh vỡ mặt.

HỎI: Xin quý vị cho chúng

Giám sát viện cần điều tra gấp vụ TRỐN SÂU LẬU THUẾ ở hãng xế DAIHATSU

Không thể để bọn tư bản cuối mùa Tây nhẩy đầm trên xương máu dân Giao chỉ
Phải điều tra ngay để làm sáng tỏ vấn đề trốn sâu lậu thuế

Gạt ra ngoài cái đứ luận cho rằng các hãng xe ba bánh ở đây đã mở một chiến dịch nhằm tấn công Daihatsu, xe thực dụng bốn bánh. Cũng gạt ra ngoài những tiện ích và rẻ tiền của các loại xe bốn bánh thực dụng. Dĩ nhiên, xe bốn bánh phải tiện ích hơn xe ba bánh. Vấn đề đặt ra ở đây, hôm nay với Giám Sát Viện là những bài báo không phải những bài lai cáo, cạy đảng có trả lệ phí, điều tra về cuộc trốn sâu lậu thuế vĩ đại của hãng Daihatsu một công ty của Tây cà lồ mà ông Trương Vĩnh Lễ chỉ là bù nhìn coi đứ. Con số lậu thuế, theo các báo, nhất là báo Chính Luận, đã lên tới bạc tỷ!

Không lẽ các báo Saigon dựng đứ một vấn đề tày trời đó để bị hãng Daihatsu truy tố ra tòa? Không lẽ, cả báo Chính Luận cũng bị các hãng xe ba bánh mua chuộc? Vụ trốn sâu lậu thuế bạc tỷ của hãng Daihatsu, nếu quả thật, sẽ dính dáng vào nhiều cơ quan chính quyền. Người ta phải hỏi ai đã cấu kết với hãng Daihatsu, ai đã ăn có hàng

trăm triệu bạc trốn thuế? Và đó là điều Con Ong cần Giám Sát Viện phải bắt tay ngay vào việc điều tra. Đê lâu cút trâu hóa bùn và bọn khốn nạn chạy tội hết.

Sự điều tra của Giám Sát Viện càng sớm càng tốt. Kết quả của cuộc điều tra sẽ:

— Đánh tan đứ luận không đêch mặt gì cho các cơ quan chính quyền có liên hệ với hãng Daihatsu.

Làm sáng tỏ vụ Daihatsu. Nếu Daihatsu không hề trốn sâu lậu thuế, họ sẽ về vàng, sẽ vinh quang mà phục vụ dân chúng bằng con đứ nhập cảng xe Daihatsu thực dụng của họ. Bằng nếu thật sự họ trốn sâu lậu thuế, nhà nước sẽ có thái độ quyết liệt với họ, không thể để bọn tư bản cuối mùa Tây nhẩy đầm trên xương máu dân Giao Chỉ. Đứ luận báo chí đàng tróng Giám Sát Viện trong vụ phanh phui vụ trốn thuế bạc bạc tỷ của hãng Daihatsu. Các ngài Bao Công hôm nay còn chờ chi mà không điều tra gấp rút cái vụ Daihatsu?

tại biết tại sao VNCH lại giam giữ luật sư Trương Đình Dzu, như vậy quý vị có thật sự tôn trọng dân chủ hay không?

ĐÁP: Ngay sau khi ông Dzu bị kết án 5 năm tù, con ong đã viết bài, chạy một cái tựa lớn nói rằng «Nhà nước Đại Ngu đã quàng hoa cho Trương Đình Dzu.»

Thật vậy, cả nước đều biết rằng trước khi ứng cử Tổng Thống, ông Dzu bị thiên hạ đâm đơn kiện lu bù về những tội thường phạm, như lường gạt, ký ngân phiếu không tiền bảo chứng v.v... Cho nên có đứ luận đã cho rằng ông Dzu ra Ứng cử để tránh bị liên lụy vì những thường tội đó, và nếu có bị lỗi thời, thì coi như là bị «đàn áp» vì bất đồng quan điểm chính trị. Và đó là dịp để «chính trị hóa» những thường tội không mấy tốt đẹp.

Đến khi ông Dzu bị ra tòa về một vụ án chính trị, đê lãnh 5 năm tù chính trị thì người ta có thể giải thích theo hai cách:

Một là nhà nước đã quá «ngây thơ», đi đúng vào con đứ đờng do ông Dzu đã vạch ra. Ông ta muốn đòi những tội thường phạm một bản án chính trị, thì ông ta đã đứợc v như vậy. Thay vì bị tù về thường tội, đã đứợc coi như một sự «tuần chính», nghĩa là hy sinh cho chính trị như những người tử đạo hy sinh cho tín ngưỡng. Cho nên, khi ông Dzu năn nỉ xin tha, sợ hãi trước cái án 5 năm, thì con ong thời đó đã lấy làm tiếc cho ông ta rằng «đứợc nhà nước quàng hoa vào cổ mà không biết nhận».

Lời giải thích thứ hai là nhà nước đã tỏ ra hào hoa với ông Dzu, vì mặc dầu nhà nước có đứ yếu tố để kết án ông Dzu về thường tội, nhưng lại không làm như vậy, mà kết án ông ta về chính trị, đê làm vinh dự cho ông ta, vì đứ sao cũng là Tổng Thống về nhì.

Cả hai đàng, dù là ngây thơ hay «hào hoa», nhà nước đại ngu cũng không đàng trách.

Kính thưa quý vị liên tôn cũ lẫn, bọn này công nhận nước chúng tôi chưa có dân chủ đúng mức, tinh thần bản tuyên ngôn quốc tế nhân quyền 1948 chưa đứợc triệt đê tôn trọng. Nhưng nếu chúng tôi có thiếu dân chủ, thì ở những hành đứợng khác kia, chứ đêch phải ở chỗ bắt bỏ tù ông Dzu.

BỐC THỐI

«Người quân tử
«bịt mũi mà đứợc!»

3 đứợc thối

Một tờ báo ở đây vừa đê cập đến 3 đứợc khó nêri của Thượng Viện. Xét thấy chính đàng, nên ghi lại đây:

1— Cơi thối đứợc đầu tiên là chẳng những các Nghị Lữ đi họp, thường thường vắng mặt một nửa, mà cả cái lệ họp chậm. Thượng viện bao giờ cũng mời họp 9 giờ, và bao giờ cũng khai mạc lúc 10 giờ. Chín là chín, mười là mười, cái lệ ở đứợc 9 giờ lại có nghĩa là 10 giờ? Muốn họp 10 giờ tại sao không mời họp 10 giờ, lại mời 9 giờ rồi mới đến 10 giờ mới khai mạc? Họp Thượng Viện chứ đứợc phải họp việc làng, mà thì giờ coi như pha?

(Xem tiếp trang 5)

«Ngồi buồn gãi háng dãi lẩn lẩn»
(trích lao trung lãnh vận)

NGƯỜI A HẸNH

Có một tờ báo ở Saigon bày trò diễn danh các dân biểu «cúp cua» đi chỗ khác chơi chứ không đi họp. Cái trò làm cầm này tuy vậy mà có kết quả, vì hình như cái cụ đại diện dân (chứ không phải trong dân) đi họp đóng ra rít.

Nhưng đừng có tưởng bở, nhiều dân biểu ma lanh tỏ cha ! Chỉ đến ghi tên cho có lệ, rồi phú linh mát, Kề nổi tiếng về cái thủ đoạn vật này là Dân Biểu Diệp văn Hưng, đơn vị 3 đô thành Saigon. Theo một nguồn tin từ Hạ Viện thì từ đầu đến giờ, hầu như luôn luôn ông Hưng có ký tên vào sổ điểm danh. Nhưng ký xong là ra đi liền, dểch bao giờ chịu họp. Có lẽ ông phải đi «yểm trợ» cho công tui của vợ trong chiến dịch bầu xi măng của nhà nước.

Anh nào rồi công cứ việc điểm danh các dân biểu khác. Riêng 9 Gai Si dữ «diêm» có một mình ông Diệp văn Hưng thôi. Gai si không ghét gì cá nhân ông Hưng nhưng thà lã dã lười họp thì trốn mẹ nó đi. Mà đã muốn thôi mang tiếng với cử tri, thì phải họp từ đầu đến cuối cho đàng hoàng. Ghi tên cho có lệ rồi trốn họp là thái độ gian lận ngôn ngữ bình dân gọi là «lưu manh vật», không thành thật. Thử hỏi một nhân viên mỗi buổi sáng chỉ tới qua sổ một lát, cốt cho xếp nhìn thấy mặt rồi phú linh, như thế có thể tha thứ được không ?

Chừng nào ông Diệp văn Hưng còn chơi cái trò ký tên rồi phú linh, Gai si sẽ bắt chước ông Quốc Phong chơi cụ Nguyễn bá Lương bằng cách kẻ khẩu hiệu thật lớn trên mỗi số báo, ghi rằng : «Bớ Diệp văn Hưng nhà người là một tên biển lận, đến chỉ ghi tên mà không có họp»

TRUY TẶNG

Nhà nước giáo dục vừa cho đăng nhật trình nguồn tin có tới mấy trăm giáo chức đệ nhị cấp được thăng cấp. Theo sự tiết lộ của lần thân thì cái sự thưởng của Bộ nó kỳ kỳ lắm. Chẳng hạn có một ông đã bỏ nhiệm sở, ra khu theo Cộng Sản từ lâu, mà vẫn được thăng cấp. Một ông khác đã tử nạn từ lâu, cũng được thăng cấp.

Cho nên có kẻ không đi thi, mà vẫn thi đậu, thì đó cũng là chuyện thường.

Ngoài chuyện thăng thưởng kỳ lạ kể trên

còn vụ quyết định về việc tăng học phí, cũng khá kỳ kỳ.

Cách đây mấy tháng khi các tư thực rạch tăng học phí và chính phủ chưa hề có quyết định tăng lương, thì Bộ giáo dục không hề có phản ứng, trường nào muốn tăng cứ tăng. Nhiều trường thu xong vào đây ngay từ đầu tháng năm. Thế rồi dưng một cái, khi nhà nước tuyên bố tăng lương, giá sinh hoạt cao vọt thì Bộ giáo dục lại ra thông cáo cấm tăng học phí. Trường nào đã trót tăng rồi thì phải hạ xuống.

Năm gãi háng mà suy nghĩ sự đời, thấy lắm chuyện thật bực mình, hết hiểu nổi.

CHỖ NÀO HỖ

Trong số trước, trang Nọc Độc đã đăng đầy đủ hai lá thư đi thư lại trong vụ «chơi» nhau giữa nữ dân biểu Hoa tự Phần và nam dân biểu Mã Xái.

Tưởng là chơi nhau bằng thư đủ rồi, ai ngờ bà Hoa vẫn chưa «đả nư» nhất định chơi bằng hành động.

Chắc độc giả còn nhớ, trong thư của bà Hoa «chơi» ông Xái, có câu «ông là người đánh lên tôi, tôi chưa kịp đỡ...».

Trong thư ông Xái chơi lại bà Hoa có đoạn «đáp từ» : «Đánh lên vào CHỖ NÀO HỖ bà Chủ tịch.

Thấy ông Xái đòi đánh vào chỗ hờ của mình, mà lại thắc mắc không biết «chỗ nào hờ» để mà đánh, nên hỏi 10g50 phút ngày 3,6,69, giữa một phiên họp khoáng đại, bà Hoa đã tiến tới phía ông Xái, tặc...dep ra mà hỏi: «Mã xái mày muốn biết kẻ hờ ở đâu vào đây tao chỉ cho» và giáng cho Mã Xái một phất. Mã Xái khiếp quá, chạy đi kiếm chỗ nấp, bà Hoa nói với theo «hay là mày về nhà hỏi má mày chỉ cho». Đó là lời kể lại của những người chứng kiến. Chẳng biết có đúng y hệt hay không. Chỉ tội cụ Chủ tịch Hạ viện, vừa đập búa, vừa rung chuông, xuất nửa gậy lèo nó cả cán búa, và rung mẹ nó cái...đái chuông.

Nếu quả thật bà Hoa tưởng ông Xái không biết cái chỗ hờ của các bà ở đâu, thì hơi quá. Vì tuy trẻ người non dạ, đầu sao ông Xái cũng đã dạo tới bằng Bác sĩ. Và nghề Bác sĩ thì là gì cái chỗ hờ của các bà, cần gì phải nhờ bà Hoa chỉ dùm

Khốt hết những thằng LH Hòa Giải và ĐÒI RUT QUÂN

Nền thông ngôn đang đi xuống, trong khi các em nữ kỹ giả lại có có thỏa mãn

Theo lời buổi họp báo của Tổng Thống khi người đi Midway trở về trên màn ảnh tivi, người ta có mấy nhận xét sau.

1— Phó Tổng Thống Nguyễn cao Kỳ, sau khi đón Tổng Thống ở Phi Trường Tân Sơn Nhất, đã đi đặng nào mất, nên không hiện diện trong cuộc họp báo. Trong khi Thủ Tướng và các Tổng Trưởng ngồi nghe rất chăm chú.

2— Tổng Thống quyết «ăn thua đủ» với bọn «dón gió mới», chủ trương rút quân Mỹ, lập chính phủ liên hiệp hoặc hòa giải Phen này, những anh đã trót ký vào văn kiện chủ trương lập chính phủ hòa giải, dù là «thất nghiệp» thuộc giới hành pháp hay lập pháp cũng hết chỗ chui, và rất có thể đang lo thật để lên cõ. Cờ dân biểu Phạm Thế Trú một khi lơ rờ về nước, chả là bị nhốt liền.

3— Nền Đệ Nhị Cộng Hòa có hai tay thông ngôn cự phách là Nguyễn ngọc Linh và Bửu Nghi, thì đều đã làm lớn, nên có lẽ đã giải nghệ thông ngôn. Trong cuộc họp báo tối 9-6, người ta thấy một khuôn mặt thông ngôn mới toanh, ăn nói còn chưa trôi chảy cho lắm, mỗi câu lại đem thêm hai ba tiếng «à». Lại dịch chưa được sát nghĩa, khiến Tổng Thống đã phải đảm nhiệm luôn vai trò thông dịch. Người nói tiếng Anh, rồi dịch ngay ra tiếng Việt, lưu loát hơn ông thông ngôn nhiều. Chẳng hiểu Thủ Tướng có biết tiếng Anh hay không. Chỉ biết là ông thông ngôn đã phát ngôn không thông nên nhiều khi Thủ Tướng phải cau mày.

5— Em Lan thiên Hương, chẳng hiểu được ai gả cho hai câu hỏi, không đến nỗi tệ. Và đã được Tổng Thống vui vẻ trả lời.

Khi trả lời xong, Tổng Thống hỏi em. «đã thỏa mãn chưa?» Người ta chỉ nghe thấy mấy tiếng cười khúc khích, chứ không nghe thấy tiếng em Hương, nên không biết em đã thỏa mãn chưa.

5— Tổng Thống cho biết từ tháng Bảy này sẽ nỗ lực thực hiện mục tiêu đi đến chỗ kiểm soát một trăm phần trăm dân chúng vào cuối năm.

Thế là mấy thằng Cộng Sản bỏ mẹ, nếu không hòa đàm nghiêm chính cho mau, thì đến cuối năm nay, bọn VC sẽ không còn lỗ mà chui. Vì Cộng Quân

sống nhờ vào dân như cá với nước. Đến cuối năm, khi chính phủ VNCH kiểm soát được 100% dân, thì cá hết còn chỗ lẩn lút, thế là cá chết hẳn rắng !

bóc thối

(Tiếp theo trang 4)

2— Cái thối thứ hai là các văn viên thảo luận tại TV không phát cho báo chí để tiện việc theo dõi.

Đáng lẽ các bản dự thảo khi phân phát cho các Nghị Sĩ thảo luận, thì cũng nên phát cho các kỹ giả để theo dõi, sửa chữa theo sự chấp thuận của đại hội và khi phiên họp bế mạc, báo chí đã có ngay kết quả đem về loan tin. Một khi báo chí loan tin thì có lợi cho việc chung, lợi cho TV, chứ bộ kỹ giả đem về nấu xúp ăn hay sao mà giữ như... mà tổ ?

Ví dụ ngày 6-6 vừa khi TV thảo luận về lập trường 5 điểm báo chí không có gì để theo dõi và khi đã biểu quyết xong, xin một bản văn đem về đăng báo khó khăn như xin... cháo thí ! Tính đề... làm thuốc hay sọc mà không cho ta đem về đăng báo?

3— Cái thối thứ 3, là cách đối xử với báo chí không được đàng hoàng. Các cái khu báo chí ngồi chỉ có mỗi một cái bàn thì lại dành cho nhân viên của TV.

Thằng nào lơ rờ đến ngồi kẻ sẽ bị đuổi thật lực. Đành ra một xô, bê đầu gối mà viết.

Rồi mỗi khi có cụ lớn đến đọc thông điệp, nhà báo bị dồn hết lên «lồng kính» hoàn toàn bị «cô lập» với thế giới bên dưới. Kết quả là tuy mang danh kỹ giả thường trực tại TV, mà cóc biết TV làm cái gì, đành mò về hỏi thăm người ở nhà coi trực tiếp truyền hình.

Lại còn cái nậu xe của kỹ giả phía trước không cho để xe, sân sau không cho vào. Bộ định bắt kỹ giả bỏ xe vào túi chặc ? hay kỹ giả TV không được quyền có xe ? là kỹ giả tại TV, có thư của TV cấp hẳn hoi, đầu phải thứ «cha căng chú biết» mà sợ Việt cộng trà trộn ?

Đó là những cái thối mà để lâu sợ càng thối thêm, nên đành phải khui ra (dù người quân tử có phải bị mũi mà dục) thì cũng rắng mà chịu.

* Những ông bố thích Con Ong
* Những ông anh khoái Con Ong
* Nhưng con em của quý vị không bao giờ nên đọc Con Ong
* Hãy mua cho con em quý vị

TUỔI NGOC

(ruăn báo của học trò của những ai thích tuổi học trò)

DUYỆN ANH chủ trương * Xuất bản vào tháng tới

Cả kẻ dè nông

NHỮNG NGÀY BẮC ĐẦU MÙA MƯA

Nhà tôi ở bên kia cầu chữ y. Mỗi ngày, tôi phải qua lại nhiều lần trên con đường Phạm thế Hiến. Ôi, các cha có bao giờ qua cầu chữ y, đi vào lối cầu Mật, đi tuốt về phía cầu Nhị thiên đường, các cụ mới thấy rằng, ở cái thủ đô này lại còn có một con đường ghê gớm đến như thế !...

Người xưa đi vào đất Thục, đường xá gian nan, đã làm nên bài hành Thực đạo nan. Còn tôi, ngày nào cũng phải qua lại con đường này, tuy rằng chỉ có một khúc ngắn, mà đôi móng đã chai lên. Đường mấp mô, lên dốc, xuống dốc, nhưng khổ một nỗi chỉ những dốc và đèo nhỏ, vừa đủ lọt bánh xe, nên cái xe gắn máy của tôi nó rên rì, nó kêu la và những mẩu xương của tôi cũng được thân mật tiếp xúc với những thành sắt, phát ra tiếng kêu lục cục. Tất cả chỉ là những tiếng kêu, tiếng than oán trách.

Người dân miền này đã chịu qua nhiều biến cố. Chỉ có ở đây, mới được hai lần chạy loạn. Dịp tổng tấn công Tết Mậu Thân, và đợt công kích tháng năm, năm ngoái. Nhà cửa tiêu tan, hư hại. Nhưng khi giặc đi, ta lại kéo về... Cái gì đổ vỡ thì xây dựng lại. Nhưng rồi cuối cùng, chỉ còn con đường, là không còn biết kêu ai...

Có một ngày nổi hứng, tôi đã phóng xe đi hết con đường. Từ Y tự kiều, quẹo về phía tay mặt là bắt đầu đi vào "đoạn trường đạo", mà có thể gọi là "đoạn tình đạo". Dù em có yêu anh cách mấy, nhưng anh ở đường Phạm Thế Hiến, em cũng đành đoạn tình với anh. Tôi đã đi hết con đường, dọc theo Kinh Đồi. Suốt cả gần năm cây số đường đi, tôi vừa ngồi trên xe gắn máy, vừa la trời, la đất. Trời thì ở xa quá, không biết tiếng la của tôi có tới tai Trời hay không? Đất thì ở dưới chân đó. Đặt chân xuống là tới đất ngay, không có được tới một lớp móng đá hay nhựa trải đường ở giữa. Nhưng đất cứ ù lì, không biết nói. Lúc trở về, tôi không dám theo con đường cũ, phải đi vòng về phía Chợ lớn, xa hơn.

Tôi đã đến tìm ông Phường trưởng, để tường trình, báo cáo, nếu cần thì đưa cái móng ra làm chứng. Con đường ở Phường anh đã hành hạ con người nhiều lắm rồi đấy nhé. Anh phường trưởng, một anh chàng quan ba tàu thủy đã nhìn tôi, rồi gãi một cách đáng yêu :

— Biết rồi ! Khô lắm ! Nói mãi...

Tôi cũng nài giân :

— Anh biết rồi thì anh phải sửa lại đường đi chứ.

Anh quan tàu thủy nhún vai :

— Tôi lấy rằng tôi, tôi cào đất để làm đường được à ? Tôi chỉ kêu lên Bộ Công Chánh. Nhưng Bộ Công Chánh trả lời là khúc đường đó thuộc về Thương Cảng, nên không chịu sửa... Tôi cũng đã đến tìm cả những đảng dân biểu cao quý, xuất thân từ nơi bùn lầy quận Tám. Nhưng các Ngài cũng chỉ hứa, hứa rất nhiều... Như vậy thì anh bảo tôi còn biết làm sao ?... Anh có cách nào giúp được anh em thì giúp ngay đi...

Tôi muốn trả lời anh là tôi cũng chỉ có trên răng, dưới... để. Chẳng lẽ hai thằng, lấy hai bộ răng, lấy hai bộ để ra, mà cào đất, đập đất. Lòng lúc nào cũng thương những người sống dọc theo cái kinh Đồi này. Nhưng biết làm sao được. Hỏi các đảng dân biểu đặc cử ở quận Tám! Các ngài thử nghĩ tới dân quận Tám một cách ngoạn mục, chỉ cần làm một phát thôi, là sửa lại con đường phạm thế Hiến, cho anh em chúng tôi nhờ

các ngài một tí. Như vậy, lần sau các ngài mới hồng tái đắc cử, mới hồng ngồi vào trong cái Nhà Hát Lớn đã hưởng quyền bất khả xâm phạm. Chị Thoa ơi! Kỳ bầu cử tới lúc vừa rồi, em bầu cho chị đấy! Chị hãy ra tay tế độ, thương cho cái thân lính già của em, thương cái móng của em, mỗi ngày mấy buổi ngồi trên xe gắn máy, mà để mắt tới con đường này. Hẹn trong ba tháng, nếu chị hồ hào các ông công chánh, các đảng thầu mễ, sửa xong con đường này, thì lần sau chị ứng cử, em lại bầu cho chị. Và em thề từ giờ trở đi không bao giờ nói động tới cái lông răng của chị nữa. Đối với chị, lúc nào em cũng một lòng cung kính, "xin hui hai gói, chổng hai tay."

Có nhiều người bạn hỏi tôi :

— Nếu mà được giải ngũ, mày sẽ làm gì ?..

Tôi chưa biết làm gì... Một năm quân vụ, lúc giải ngũ được nghỉ năm ngày phép. Vậy mười sáu năm quân vụ, tôi sẽ được nghỉ tám chục ngày. Tôi sẽ bỏ ra hẳn sáu chục ngày, tức là hai tháng, nằm ngủ ở nhà, để khỏi phải hành hạ thân xác trên con đường Phạm thế Hiến, đi xe gắn máy mà ruột như muốn đứt ra từ khúc... Con đường đó là cái cớ để cho tôi nằm nhà. Chiếc Y-tự-Kiều,

cứ mười giờ đêm là đóng kín bằng giấy kẽm gai, giữ chân tôi lại, không cho tôi đi chơi đêm. Lính cảnh sát đã chiến và tiêu đoàn công vụ, có nhiệm vụ gác cầu, rất thích quát tháo và bắn chỉ thiên, đã làm con tim tôi yếu thêm. Từ ngày về sống ở "bên kia y tự kiều", tôi bỗng thấy già đi nhiều, giống như những người bạn vẫn ở cùng xóm, như Sơn Nam, như Kiên Giang Hà Huy Hà, như Cao Nguyên Lang...

Có người hỏi tôi sao mà ở xa thế. Mãi ở tận ngoại ô, mà lại ở về nơi quận Tám. Bớ khi, cứ ra cái điều thương sót anh em, cứ làm như là sắp ra ứng cử... Với số tiền lương này, thì để thương ở bin đình sao ?... Có một căn nhà ở để ở, có một miền ngoại ô để hưởng cảnh "điện cầu, nước gánh", là phúc bảy mươi đời rồi. Còn khoảng đường xa, từ nhà cho tới sở, thì đành chịu vậy. Mang danh là lính thành phố, tránh được băng rừng, lội suối thì dù cho phải băng qua bao nhiêu con đường, lội qua cả hàng ngàn vũng nước, thì cũng đành, chứ biết tính sao.

Thú vui của tôi là ngồi ở mấy tiệm hót tóc đầu ngõ, bàn chuyện chính trị. Tôi không hiểu sao, bất cứ ở đâu, ở thời gian nào, các ông thợ hót tóc cũng thích bàn chuyện thời cuộc. Mà nhiều khi lại còn trúng phóc, trúng hơn cả các ông ký giả cỡ lớn, viết bài phóng cho báo hàng ngày. Có lẽ các ông thợ hót tóc là cái máy ghi âm. Nghe được chuyện của khách hàng, thì nhắc lại và bàn tán cho thêm măm mui để đậm đà câu chuyện.

— Chuyện thơ chính với đốc tưa hỏi này đi tới đầu rồi, ông Ba ?...

— À, chuyện này còn chờ quyết định của các ông dân biểu..

Trong đám thợ hót tóc, có một anh chàng còn trẻ, mang một cái cẳng cây. Nhà Nước đền ơn cho đấy. Anh đã kể cho tôi nghe, sau mười mấy năm giúp nước, đã dự bao nhiêu chiến dịch, không kể những ngày giải phóng thủ đô, làm anh hùng cách mạng v.v... thì anh được Nhà Nước cho giải nghệ đời lính. Và hiện nay, làm vào tình trạng "thiếu gạo giang hồ", nên anh mới làm nghề này.

Tôi hỏi :

— Nghe nói có trường Huấn Nghệ cho thương phế binh mà.

Anh thở dài :

— Thôi, anh đừng hỏi nữa. Buồn lắm !.

Anh kể cho tôi nghe là chương trình Huấn Nghệ của Nhà Nước thì thật đẹp, thật tốt. Nhưng cái kẹt là quân trường, khóa sinh thì muốn học một nghề nào cho hợp với tâm thân tàn phế, nhưng ở trên thì cứ có khóa nào là tổng đi cho bằng hết. Có nhiều kẻ mất mẹ nó một tay, cũng bị tổng đi học trường Quân Cụ. Còn có một tay thì lần sao mà vẫn ốc với bu đi. Với ba tháng, mần khóa ở trường Quân Cụ này ra, thì cơ xưởng nào dám mượn ?...

— Tôi, thằng tôi cụt cẳng này cũng là một khóa sinh tốt nghiệp trường Quân Cụ. Chúng tôi là dân tác chiến, địch sợ Cộng Sản. Vì không sợ Cộng Sản nên mới có bằng loại 2. Nhưng khi mang tấm thân này về trường Quân Cụ, chúng tôi sợ mấy ông quan" Quân Cụ lắm.

— Việc gì mà sợ ?..

— Anh có biết không ?... Buổi sáng sớm ngày khai giảng, một ông quan ở trường Quân Cụ, tập họp chúng tôi lại, nói năm điều bày chuyện, và "ốp" chúng tôi về chuyện tại sao không đội nón đồng đều.

Và phang ngay một câu : Các anh muốn đậu hay rớt ?

Tôi chán nản ngay. Anh nghĩ coi, đậu hay rớt là do khóa sinh giỏi hay dở, chứ đâu phải là chuyện phải có tiền mua nón để làm đẹp mắt cho ông quan Quân Cụ. Mà những tấm thân tàn phế này thì còn gì là đẹp nữa hả anh? Tôi đã nằm nghĩ rất nhiều. Tất cả những con người làm lớn ở đất nước này, đã làm rất nhiều những chuyện vô ích. Con đường Công Lý và Duy Tân, sửa chữa rất nhiều lần, em đến ngồi trên xe mà ăn được hết một tô phở. Còn con đường Phạm thế Hiến thì sau bao ngày bom nổ, đạn rơi, đào lỗ trên mặt đường, cũng không được ngó tới. Có lẽ người dân cần con đường để đi làm, đi ăn, không quan hệ bằng người NHÀ NƯỚC cần con đường đi đón quốc khách, đến từ phi trường. Và những qui chế về đảng phái, vì đối lập, về sức khỏe v.v... cần thiết hơn cái qui chế bán đấm cho người lính khi mang tấm thân tàn phế từ giã vũ khí và ba thước ka ki.

Xin ơn trên phù hộ chúng tôi.

Nhắn tin !

Các bạn trong Quân Lao Gò vấp và Chí Hòa : Sẽ kêu nài đùm các bạn để được trở về đời sống quân ngũ. Theo ý tôi thì đến Việt Cộng mà Nhà Nước còn chiêu hồi, nữa là các bạn, những người đã đổ máu và mồ hôi cho đất nước này. Sẽ xin phép để vào thăm các bạn một ngày rất gần. Thân mến.

DHC

giao chi' for Rent

* TRẦN BẠCH DÂN

Huyết thư

Thương mến gửi về :

- Lương viện cao quý Nhất Nước Văn Lang.
- Toàn thể ông Bự, bà To Tở Bỏ ham làm việc Từ Thiện Xã Hội tại nước Đại Cồ Việt
- Quý ngài lãnh tụ yêu nước thương nòi Đại Ngu.
- Đồng gửi về : Trần Tổng Trưởng Y Tế Xã Hội, các vị Tu Bíp trong Y Sĩ Đoàn và ngài Tỉnh Trưởng xứ Bưởi.

Thưa quý vị

Kể từ ngày về trị vì đồng rúc Giao Chi For Rent Bây giờ, tôi mới có chút thời giờ để đối thoại với quý vị .. đến chiều, về văn đề Làng Cô Nhi Long Thành thuộc tỉnh Biên Hòa.

Bấm quý vị

Nhân danh một thằng mồ côi và trần trụi từ thuở vác mặt đến cái Xã Hội đầy tình thương và Bác Ái này. Nếu tính ơn nghĩa, tôi đã nợ mẹ tôi, chín tháng cưu mang cạnh bao tử. Tôi nợ bà mẹ bề Trên và một Ni Cô chân hai bàn tay tình yêu và cơm áo, cho đến cái ngày tôi được một ông, một bà đi xe hơi vào tận Cô Nhi Viện... rước về làm con. Tôi cứ tưởng, cuộc đời của tôi nó sáng giá từ đó, ai ngờ, cái chiến tranh 45 bõ bom trúng nhà Bỏ mẹ nuôi tôi. Cuộc đời tôi, lại được lang thang từ đó. Vì muốn có nơi nương tựa — dù là nhóc con, tôi đã biết yêu nước bằng cách theo các lãnh tụ đàn anh trong VNQDD. Bàn chân nhỏ xíu của tôi, đã được ném mùi gai tre ở chiến trường Việt Bắc—cho đến một đêm Đông, trời rét buốt, tôi vượt sông Đáy xuôi kinh.

Về đến thành, sống vất vưởng với chức « Tu Ve » Trái tim nhỏ sù có 4 túi máu thì mỗi ông anh lãnh tụ giữ một... Thành ra, tôi ăn dật tại khu Mã Cá nơi có tượng chó Đá... nơi có gò Đống Đa có đèn Trung Liệt.

Bấm Quý vị.

Năm 1954 vì chán b on chen, ngán ngàm mùi tanh Duy Vật, tôi đã bám dít tàu Há mồm Golo... dzé Nam nhờ chỉ sĩ Ngô Đình Diệm, tôi đã được đến cư ngụ tại nhà Hát Tây (Bây giờ là Trụ sở sáng chói Hào quang của cái gọi là Hạ Viện V.N.C.H). Sau đó, tôi lại được đưa về Trại « Tái Béo » đóng kiếp Ruồi Do Thái vơ ve bay lượn trong khu trại chướng chim, trại này, có đũa thích Tây gọi là PA-VI-LA-MÔT.

Bấm quý vị.

Bây giờ, sau mười sáu năm hô hấp ánh sáng tự do thơm phưng phức, tôi lại được ông chủ tiệm kiêm lãnh tụ anh minh của đảng Đười Ươi — cưu mang bao tử, bằng cách, cho coi sờ rúc Giao chi... Bởi thế cho nên, tôi mới có tí sinh lực, bỏ tôi làng cô Nhi chiến tranh Long Thành Biên Hòa.

Thưa quý vị.

Sau đây, theo đúng chủ trương và đường lối mới của con ông — Tôi xin tường trình cùng quý vị cuộc thăm viếng đó, bằng một lối viết lem nhem, mà ông Phối kiểm nghệ thuật gọi là văn chương trào lộng, châm biếm, hoặc sòng sượng.

Hôm đó, trận mưa đầu mùa Saigon đã theo tôi đến viếng làng cô Nhi Tại xứ Bưởi — Trại này đã gom được gần hoặc hơn hai ngàn cô Nhi đủ loại quốc tịch và màu sắc Dân tộc.

LỚP TOÁN LÝ HÓA

HUỲNH-NGỌC-TIỂU

16-6-69 TÓNG KHAI GIẢNG CÁC LỚP HỀ

Thất - Lục - Ngũ - Tứ - Tam AB - Nhị AB

GHI TÊN TẠI :

- 25 Ngô túng Châu—Gia Định (Trường Tân Khoa)
- 196, Trần quang Khải (Trường Tân Thạnh)
- 631, Trần quốc Toàn (trường Quốc Toàn)
- 268/1, Lý Thái Tổ (trước trại tiếp cư Pétrusky)

CON ONG TRANG

Làng này, đang sống trong tình trạng hoàn toàn bất hợp pháp — Những vị tu sĩ trong ban Quản trị làng cùng bày nhóc, chẳng ai, có lấy một phân vuông giấy Di chuyển Bởi thế, cóc được làn, sờ « Gia Tộc » Vì lẽ đó, nên cái khoảng giấy phép hoạt động... thì từ hơn một nay, cũng chưa vượt được «ngộ môn» hành chánh.

Đất nước này đang hồi « chỉnh trang » mà những Vị Tu Sĩ dám cất nhà bằng gỗ thùng, mái cà tăng, như vậy là bất hợp pháp, đã thế lại còn gom trẻ con côi cút về nuôi, mà không trình Phú Lít là đã vô lễ đã hiển nhiên vi phạm luật pháp của nền hiến pháp 9 nút... vậy thì, quý vị « cầm kiếm » canh giữ luật nước tại xứ Bưởi, cứ thẳng tay trừng trị và luôn thế bắt hết tụi nhóc con. Đừng để sót một móng nào... vớ lẹ đi, quý vị ơi, kéo mùa mưa đã tới rồi... Cả làng Cô Nhi dám bị cuốn theo dòng nước lũ và như vậy lại mất công Tăm Nã...

Riêng về ngài Trần Tổng Trưởng, coi sóc cái Cơ Sở Xã Hội của Nước Đại Ngu — Thưa ngài Tổng Trưởng an ninh — Tôi biết rằng bụng dạ ngài rộng bao la và tình thương yêu của ngài nó lớn hơn dự luật 64/69 HP — Bởi thế, ngài nên ra tay tế độ cho tụi nhóc một phát — chỉ một phát tát xiếc là cái làng Cô Nhi Chiến Tranh sụp đổ, như vậy có lẽ còn « thú hơn » là để mưa trời mẹ nó mất thì uống lấm. Cho nó « nốc ao » đi Trần Tổng Trưởng anh minh ơi — để như vậy coi sao được — chả lẽ cái công việc xã hội đang độc quyền trong tay ngài như thế mà mấy Vị Tu Sĩ dám xía vô, để đầu tắt mặt tối, sớm hôm chần dặt bõn mồm non dân tộc, bộ họ muốn cướp công đầu của ngài trong lịch sử của một nước có đến những 4 xín niên Văn Hiến.

Bấm ngài, hôm ông Thứ Trưởng Bộ Xã Hội có ra tận làng Cô Nhi Chiến Tranh thăm viếng—chả hiểu ngài Thứ Trưởng có mang theo tặng phẩm CA RE không (Điều này, thật sự tôi dui). Nhưng, với cái khoản « Lá Đa Ba Tăng » hoạt động của làng Cô Nhi thì đã được quan Thứ Trưởng cho biết là theo nguyên tắc thủ tục... thì bộ còn phải đợi hồi ý kiến của ngài Tỉnh Trưởng Biên Hòa, và sau đó, Bộ mới có thể cấp giấy phép chính thức... Sự giải thích đầy tình thương yêu và cao cả như sách dạy « tình » người — khiến quý vị đang lo cho ngót nghét hai ngàn mái... thóp còn hơi hóp thờ... và than khóc xin trời khoan mưa, ngưng gió, không thì... sấm sét nó phang xập cha nó cả nhà lẫn cửa — đến nước non đó, thì ngót hai ngàn cục... C, và cái... h, chỉ còn một đường theo gió theo mưa, chảy phăng ra sông Đồng Nai, rồi từ từ về hội với Trùng Dương.

Biết đâu đấy, thế giới ngày nay thích thử bom nguyên tử, nên trái đất ưa rừng mình ầu— rất có thể, trong cái rùi đó, mà các bé cô nhi VN chả được Thủy Thủ Đồng Minh vớt lên tàu mà cho «đớp» sữa tươi và nước Nho táo Sản xuất tại miền... Nam Mỹ.

Ông nhà nước ơi ! Đất nước này đã được anh chàng Bạch Quỷ đặt cho một nền hành chánh từ non một Thế Kỷ — Nay muốn sửa nó cũng cần phải hàng thế kỷ, chứ bộ, một sáng một chiều hay sao ? Cái gì chà thế, phải có tôn— tí trật tự trong cái vòng thượng tôn chứ— ông cứ chửi bớ đũa nào hay xía vô cái thủ tục của ông đi — Có tôi đứng đằng sau đây này. Đũa nào đâm lên... tôi ù té trước nhất — cả lò đũa nào xạo. Bây giờ ...thì.

Khúm núm tâu ... cùng quý ngày dân Biểu thuộc Tỉnh Biên Hòa.

Thưa Quý... ngài lương... «tâm» cao, bồng nước ít, mà lộc dân, thì chả có dếch gì ngoài tiền bạc gàn trăm xín một tháng.

Thưa các ngài.

Vấn nhân danh thằng mồ côi, bây giờ tôi nhân danh thêm cái quyền « Bầu cử » và khán giả trung thành của những cuộc vận động cướp phiếu ở trên mặt kiếng TV.

Thưa quý ngài.

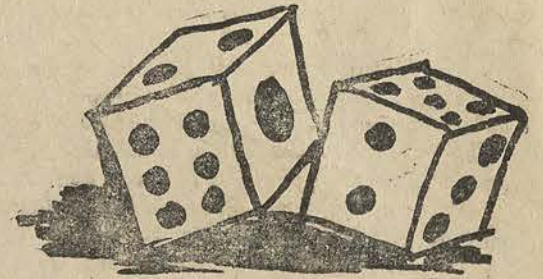
(Lễ phép cưa—thưa tới 3 lần rồi đấy) Nhờ Quốc Hội Lập Hiến — đất nước ta mới có được Hiến Pháp chín nút—mới có luật bầu Thượng Hạ Viện cao quý.. và, như thế dân chúng Giao châu mới có dịp ngồi nghe các vị Dân Biểu và Nghị Sĩ đọc lời hứa— nào là quý vị hứa sẽ mang đất nước này lên Thiên Đàng. Vâng, tôi ghi nhận việc này quý vị đã thực thi bằng cách mỗi lần đi «Rải Độc» lại chuồn tí tài sản — Lúc về, có buồn tí «đồ» đề... tặng Dân— Điều đáng ghi nhớ nhất là do ngài Nguyễn Ngọc «Vô Lơ» đờ Bá Đa thủ diễn ở làng Kỳ Lý — Điều thực hiện sau đó và đang diễn... ở Cốc Hụi, là việc các ngài vãng mặt đều đều để năm nhà Độc Bình Thư nghiên cứu cách yêu Linh, Công tư chức càng lúc bị ông Kinh Tế cầm chân trong tù ngục cơm áo.

Công đức sáng nhất là do bà Trần thị Hippy (vợ ông Hùm Xám miền Tây, Tướng Ba Cut Lê quang Vinh, một người đánh Cộng Sản—đánh cả Tây và vạng luôn cả lãnh tụ Thần tượng Ngô Đình Lệ Xuân).

Bà Hippy chỉ cay cú cái nhà ông Mã Xái đã cướp công đức Xã Hội (vì bà là dương kim Đào Độc thủ diễn tuồng xã hội tại Cốc Hụi) í thế mờ, ông Mã xái đã dám nhậy vô tranh công «Xã Hội». Ông Mã Xái ăn quóc có góc sắt Đa - kao là dán đời nhà ông Mã Xái... việc này nhất định tôi không xử « được » cho ai sót cả - vì rằng, hai người chả ai ra cái thẻ thông gì cả -Bây giờ, nếu có thẻ, tôi đề nghị một là ngài Mã xái « lạc quyền » giúp làng cô nhi - một là bà Trưởng khối xã Hụi «cốc-Hụi» của tòa nhà sáng choang, của nền lập pháp «Ve-En» pháp nhiệm một, hãy từ tốn ra tay- Ai được việc -2 ngàn cô nhi chiến Tranh sẽ thôi ... nguyên rủa.

Riêng tôi, một cựu cô nhi, kể từ lúc vác mặt vào đời - ăn nặng nghĩa đầy với cuộc sống, tôi chưa thể «tiu nhà ma » ai vì tôi có thom dếch gì đâu, mà đôi chữi những đũa bần... nhưng có điều, theo luật ma cà bông, tôi đã chấp nhận thượng đài để «pạc co» cho các em tôi hiện đang lay lắt sống dưới bàn tay từ thiện của quý vị Tu sĩ có một cuộc sống hợp hiến hơn.

Xin ơn trên phù hộ.

TIN GIỜ CHÓT

— Khi Con Ong lên khuôn đối thoại với nhà Nước về văn đề Làng Cô Nhi Chiến Tranh Long Thành (BH) Đề hưởng ứng Hiệu Đoàn Nữ TH Gia Long đã «Tuyệt thực» lấy tiền giúp các em Cô Nhi—Vay mấy ông mấy bà bự ở đất nước này—nhất là các ngài Tu Bíp hãy tiếp tục ngủ ngon — vì không thể nào «các ngài» bằng gét guốc của các em Nữ sinh Gia Long được. Nếu muốn bằng, quý vị thử «bắt chước» một cái coi.

Tiện đây, Con Ong xin thay mặt các em Cô Nhi Chiến Tranh. Chân thành cảm tạ Hiệu đoàn Nữ Sinh Gia Long.

NHÂN TIN CHO ÔNG TRẦN BẠCH DÂN

Thưa ông từ nay trở đi, trên cái mực này, ông làm ơn quên tôi là Thương Sinh đi. Ông đừng nhắc đến tên tôi nữa. dù ông nhắc để ngợi khen hay chửi xò.

Cám ơn ông
T.S

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

★ THƯƠNG SINH NỮ CẦU

NHỮNG NGƯỜI CỰC HỮU TỰ ĐÁNH BÓNG LẬP TRƯỜNG CHIẾN ĐẤU CỦA MÌNH

Sau những uể oải, chán nản và chính trị tạp lục tại Hạ Viện, Thương Sinh vừa mới thấy — chờ đợi lâu thấy mẹ — ngót chực ông dân biểu họa những đường vô cớ truyền của dân tộc tức là bày tỏ lập trường chiến đấu chống Cộng đến chiều, chống xâm lăng đến chiều. Đồng nghiệp "Tiếng Nói Dân Tộc" hân hạnh gọi các ông dân biểu can đảm này là những người cực hữu. Họ gồm có Ng. đắc Dận, Hoàng Thông, Võ văn Mẫu, Lê văn Điện, Trần quý Phong, Mạc Giao, Dương Vi Long... Đề chúng tôi mình là người vô tư, không bốc thom, bốc thổi ai, Thương Sinh xin phép được trích đăng lại bài tường thuật của nhật báo Hòa Bình số phát hành ngày 8-6-69. Thương Sinh rút gọn và làm tiêu đề khác. Sự bỏ dứa nào nói giáo cho giặc

Dân biểu Mạc Giao lên diễn đàn trước tiên ông nói: «Làm gì? Từ lâu nay chúng ta đang thắng lợi lớn về chính trị lẫn quân sự, nhưng chúng ta không giải quyết được gì là vì phe chủ bại HK đang áp lực và từ đó cứ tạo khủng hoảng để đồng bào chúng ta phải lo âu. Số dĩ như vậy vì những người lều lái QG cứ nghĩ rằng chúng ta sống nhờ vào đồng đô la... hơn nữa, những phần tử ăn hại dài nạt, nhưng phần tử chủ bại đang muốn rầy máu ăn phần... Chúng tôi ủng hộ lập trường của TT Thiệu tại Midway nếu lập trường đó là lập trường cố hữu của QH, lập trường của nhân dân chúng ta... Nhưng chúng tôi cũng khuyến cáo TT Thiệu phải trung thành với nhân dân và phải thanh toán ngay những kẻ nổi dậy cho giặc... Nhưng bọn chủ bại đang phá hoại đất nước...»

Dân biểu Mạc Giao cởi áo vét ra hai tay xướng lên và hậm hực chửi phẫn với một số người đòi lập chính phủ hòa giải... mà theo ông, đó là bọn nổi dậy cho giặc!

Con nhà Mạc Giao ở trong cái lò chống Cộng Hồ Nai mà ra nên nó hung hăng lắm. Lần này, sự hung hăng của nó đúng chỗ đúng lúc. Nói theo các anh... i tờ rít chữ nho thì con nhà Mạc Giao đã chơi bản «thời trang chính trị tuyên»! Cởi áo vét ra chửi bỏ những thằng nổi dậy cho giặc chưa đủ đâu, Mạc Giao à! Phải cởi luôn cả quần xà lỏn ra cho kẻ thù biết để của mày là để đá chứ không phải để com. để chửi hèn nhất, bọn bò câu ám ở mới khóc thét lên.

Thông, Phong nhị vị hòa đàm

Dân biểu Trần quý Phong lên diễn đàn chửi những người hô hào lập nội các là Hòa giải là bọn chủ bại, bọn ăn com QG thò ma CS.

Ông Phong đòi hỏi TT Thiệu phải đặt vấn đề rút quân rõ ràng với Nixon là buộc BV phải triệt thoái trước và phương thức triệt thoái phải do chính VNCH vạch ra.

Dân biểu Hoàng Thông ủng hộ những điều ông Phong nói và cho rằng QG chúng ta bất hạnh vì phần lớn là do các tay sai HK trong hàng ngũ lãnh đạo. Ông Hoàng Thông báo động là Hoa Kỳ có thể phản bội ngay cả xương máu binh sĩ của họ tại VN., và dẫn đề TT Thiệu nên bước ra ngoài mọi áp lực bất cứ từ đâu đến... ông Thông đã kịch liệt liệt các dân biểu phản bội và bọn người chủ bại, ông cũng chỉ trích nội các Trần văn Hương nhưng cho rằng «thà thế còn hơn cái nội các gọi là Hòa giải!»

Nhị vị Trần Quý Phong và Hoàng Thông được ví như vợ, chồng Hắc Phong song sát đã xử dụng «cửu âm bạch cốt trà» đánh vỡ sọ bọn chủ bại, bọn coi Cộng Sản là bố chúng nó, bọn mà «thời trang chính trị» gọi là lũ vô lại Hòa Giải gồm 23 thằng, cả nghiệp thuốc phiện lẫn lưu manh và nhô con.

MẪU TỐ, LONG THEO, BĂNG CHẠY

Dân biểu Võ văn Mẫu đã chỉ trích HK nặng nề và cho rằng HK đã lòi cái đuôi phản bội vì đã có gian xếp với CS quốc tế và MTGPMN từ lâu. Ông Mẫu nói chính vì thế mà TT Thiệu có thể gặp khó khăn tại Midway nên yêu cầu HK phải hỗ trợ bằng một tuyên cáo tỏ rõ thái độ, nhấn mạnh lập trường và hết sức ủng hộ TT Thiệu, đồng thời khuyến cáo TT Thiệu chống mọi luận thuyết chủ bại và các áp lực đầu hàng.

Hạ Viện vô tay ran lên. Lúc đó nhà dân biểu Nguyễn Đại Bàng, trưởng khối Dân Tộc (khối của dân biểu Phạm thế Trúc tuyên bố ở Tokyo) lên diễn đàn phản đối chủ tịch vì không thông báo một văn thư của khối. Ông Bàng nói: «Tôi phản đối chủ tịch đoàn đã làm việc

thiếu vô tư, đim ý kiến chúng tôi và để một số người lên đây lợi dụng diễn đàn gây chia rẽ... Vì thế khối Dân tộc tuyên bố rút khỏi phòng họp!»

Thế là ông Bàng và các khối viên đi ra nghênh ngang... Dân biểu Dương Vi Long lên nói: «Xin chủ tịch cứ cho họp vì các vị đó làm sai nguyên tắc... họ coi chuyện đất nước trọng đại chẳng ra gì... phút giây này họ có thể bỏ đi thì mặc họ... để nhân dân phê phán họ... họ muốn đi chơi đâu cứ đi».

Ông Võ văn Mẫu — mãi hôm nay Thương Sinh mới được hân hạnh nhắc tên ông, xin cảm phục, cảm phục—chửi đồng minh Cờ Hoa phản bội. Ôi, Cờ Hoa có bao giờ trung thành, Đứa nào ngu mới tin rằng Cờ Hoa trung thành mí Giao Chỉ đề... vì tự do trên trái đất! Ông Nguyễn Đại Bàng những lúc vô công rồi nghề thì ông ấy háng tiết vịt lắm. Chẳng hạn ông ấy xia vô chuyện văn chương khi nhân danh quyền bất khả xâm phạm để nhục mạ nhà văn mà bệnh vực gái Huế, Khiến một nhà thức giả đã lòi rờ Tú Xương để tặng ông bác sĩ dân biểu tuổi trẻ tài cao «cương quyết lấy vợ Huế»:

— «Văn chương đâu phải là đơn thuốc
Chớ có khuyên xằng chết bỏ bu

Lần đại sự có tính cách quyết định sự sống còn của dân tộc ông dân biểu Nguyễn Đại Bàng lại... «em chả, em chả» mà bỏ họp ra về. Thương Sinh lấy làm buồn cho gã quốc gia cực đoan Nguyễn Trọng Nhọ lắm lắm. Bỏ cha nó khối Dân Tộc đi, Nho ơi! Trường khối bệt xà lủ vậy, ở lại làm chó gì? Nhà dân biểu cao nhất nước Dương Vi Long giận ông Bàng mà rằng: «Đi đi, các anh đi hết đi, anh Bàng đi bệnh gái. Huế đi, việc quốc gia đã có người khác lo».

TRẦN NGỌC CHÂU CAY CỨ HAI TIẾNG ĐỒ BỎ CỦA PHẠM DUY TUỆ, NGUYỄN ĐẮC DẬN ĐÒI THANH TOÁN MAU LẺ

Dân biểu Phạm duy Tuệ nói «các dân biểu nào đưa ra giải pháp lập chính phủ hòa giải là chạy theo quyền lợi cá nhân, là phản lại lời tuyên thệ nhận chức đại diện dân của họ trước hiến pháp đồ đó bỏ đi!» Ông Tuệ cũng nhờ TT Thiệu nói với TT Nixon là VNCH không ai chịu Liên hiệp cả mà cũng chẳng ai nười được cái trò tổ chức bầu cử đặc biệt ngoài Hiến pháp!

Dân biểu Trần ngọc Châu Tổng thư ký HV lên diễn đàn nói rằng ông càng theo dõi phiên họp càng thấy có tinh thần chia rẽ... ông Châu nói, chính những kẻ lên đây hô hào chống Cộng độc quyền, họ chính là mầm nguy hại cho QG và qua lời nói chống Cộng đó, họ đã biểu lộ quá sợ hãi CS. Ông Châu nói không chấp nhận chính phủ Liên Hiệp và không chấp nhận bầu cử ngoài Hiến pháp... nhưng ông xin đừng ra tuyên ngôn tuyên cáo gì về «vô ích» mà phải tập đoàn kết mới thực sự hữu hiệu!

Dân Biểu Nguyễn đắc Dận nói: chúng tôi chỉ đoàn kết với người QG thời không bao giờ bắt tay với bọn tay sai CS. Tôi thách vị nào dám lên đây xưng rằng có động nội các hòa giải tôi thề là tôi hạ ngay tại chỗ.

Dân Biểu Phạm duy Tuệ chửi những anh dân biểu trong nhóm vô lại «Chính phủ hòa giải» là đồ bỏ khiến bỏ cu dực Trần Ngọc Châu ngậm ngùi đi một màn tá oán... chia rẽ! Bên bị dân biểu Nguyễn đắc Dận kẻ tù đứng vào miêng, Mộng xừ Dận đúng là người miền Nam phi thường. Ông ta đòi thanh toán ngay, thanh toán lệ những thằng nào dám lên cạnh ông ta mà cổ đồng cho «Chính phủ hòa giải» vô lại. Dĩ nhiên, cóc có anh bỏ cu, chỵ bỏ cu nào dám lên. Tay sai của Cộng Sản vớ hèn hạ, để tiện. Chúng chỉ có tài bán lên va pháo kích trộm, Khi người quốc gia mời nó đấu súng, so gươm công khai, nó đã co vòi. Dân biểu Nguyễn đắc Dận đã chúng to sự can đảm, hào hoa của người quốc gia chống Cộng. Đồng thời, ông cũng cho quốc dân biết, tay sai của Cộng sản chỉ là lũ hèn. Băng chúng không thắng nào dám lên đứng cạnh ông Dận để cổ vô cho bọn hòa giải vô lại. Nhân danh một con ruồi tái béo chống Cộng đến chiều, Thương Sinh xin hết lời bái phục chiến sĩ Nguyễn đắc Dận. Trường cũng nên nhắc thêm, theo tinh thần những bài tường thuật ở các nhật báo, bỏ cu cái Kiều mộng Thu bị đã kích tôi bời. Dân biểu Dương vi Long đã chơi bỏ cu cái cạn... lảng. Ấy cũng bời đang bàn chuyện đại sự, nằng Kiều lại phom phom ban chuyện thầy của nằng là ông Thích thiện Minh.

LIÊN MINH ĐÔNG NAM Á

Tuần trước, báo chí loan tin một nhóm nhà trí thức Việt Nam—trí thức không uống Whisky mỗi ngày bốn ly—Trong và ngoài nước, đang vận động với các vị quốc trưởng ở các nước Đông Nam Á để thành lập một Liên Minh Đông Nam Á. Liên Minh này, nếu được thành lập, sẽ là một lực lượng lớn đủ khả năng «ở giữa» để thoát khỏi ảnh hưởng của Tư bản Mỹ, Cộng sản Nga và Cộng sản Tàu. Số báo tới, Con Ong hân hạnh đăng một bài của bác sĩ Hoàng văn Đức nói về Liên Minh Đông Nam Á để bạn đọc hiểu rõ lập trường của nhóm trí thức đang vận động Liên Minh này.

THỢ ĐONG THỐC NAM ĐÌNH CỔ VẤN TỐI CAO CHO CHÍNH PHỦ HÒA GIẢI

Một bọn vô lại, vừa mới i uông vận động thành lập một nội các hòa giải. Trong cái bọn này có nhiều thằng hủi lắm. Tí như tờ sư bỏ để hít tờ phe Nam Đình Nguyễn Kỳ Nam. Ông này không muốn đối giá bằng thuốc phiện mà lại muốn toàn dân Giao Chỉ uống dấm thanh pha thuốc phiện. Số sau, Con Ong sẽ nói hết về thực chất của thợ đong thốc Nam Đình.

NHỜ ÔNG XƯƠNG MỘT TỈ

Bộ Quốc Phòng có ông chuẩn úy Xương chuyên lo việc giấy tờ biệt phái sĩ quan về nhiệm sở cũ, nghe nói trích «khó khăn» lắm. Ông đồng lý đã ký văn thư «ô kê» cho con người ta, con người ta đến hỏi nhà chuẩn úy trẻ tuổi thì nhà chuẩn úy Xương vẫn xâu lại lác đầu. Phải dít «không có gì cả» hồ sơ xếp xó rồi». Nhưng rồi tư văn đã quay rô nê ô, có tên con người ta. Bầy giờ thì nhìn Chuẩn úy vẫn xâu ngâm tới. Nửa tháng trôi đi, tư văn vẫn nằm i ta đó, nhà chuẩn úy chẳng thêm cho nó nhúc nhích.

Đến hỏi, nhà chuẩn úy phát câu xương sườn và nại có sai một con số nên phải chờ... cái nhiệm sở cũ của con người ta điều chỉnh! Cố tình xô nhau để mản gì, muốn gì, nhà chuẩn úy? Ông muốn gì ông cứ nói mẹ nó ra. Con Ong sẽ «thông cảm» ông ngay dù con người ta bị ông hành hạ kỷ nhất là bất cứ ai.

Đâu rằng hai tiếng này đã bị Con Ong bôi bỏ trong các tự điển hôm nay.

LIONS CLUB NÊN NOI GƯƠNG HỘI ĐUÔI ƯƠI

Hội Sư Từ, đêm nọ, rủ nhau dớp hít ở nhà hàng Văn Cảnh để bầu tân chủ tịch. Có ông tranhhà nhau quý ông Esso Lâm Tuấn Lâm và Nguyễn ngọc Linh. Ông Linh đã từng làm chủ tịch. Muốn làm nữa nên ông được lủ ma giáo mần «ma nốp» để thắng thế. Cuộc cãi nhau như mò bò bèn xảy ra giữa những anh gọi là trí thức và trí thức lộn sòng đề... tranh chức. Ông Lâm Tuấn Lâm bỏ về, rút khỏi Lions Club vì ông Nguyễn ngọc Linh tham quyền cố vị. Ông Trần Đổ Cung, vua đồ nước gạo, thì mơ hồ hỏi trung úy Nguyễn ngọc Linh giải ngũ hồi nào? (Giải ngũ rồi, ông Cung à!) Ôi, quý vị trí thức của Hội Sư Từ, quý vị thật thua xa lũ dười uoi chúng tôi. Ở Hội Đuôi Ưoi, khi cảm thấy bất tài vô tướng, người ta cút ngay. Chí sĩ Minh Võ hoan hi nhường chức chủ tịch cho cụ Hoàn Lương. cụ Hoàn Lương nhường cho Ma Cạo vãn vãn... Vậy cả nước nên noi gương cái tinh thần không cố dấm an xôi của lũ dười uoi, nhất là quý vị trong các đoàn thể, lập pháp và hành pháp.

Phân Ưu

Hay tin:

Thân mẫu

Anh Lê-minh-Độ vừa thất lộc ngày 10-6-69 tại tư gia số 19A Cư Xá Đô Thành Sg.

Chúng tôi thành thật chia buồn cùng anh Đố và tang quyến xin cầu nguyện cho Cụ bà sớm về cõi Phật.
C.O.

QUẢN NHIỆM NGUYỄN VĂN MINH
In tại nhà in Dân Nguyễn Võ Tánh 54SG